

Společenství Josefa Zezulky

IČ: 03659925, sídlo: Soukenická 21, Praha

registrovaná náboženská společnost, zapsaná v Rejstříku církví a náboženských společností
vedeném Ministerstvem kultury, číslo registrace 63861/2014-38

ZÁKLADNÍ DOKUMENT

účinnost : od 30. 3. 2015

Základní dokument

podle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech

Společenství Josefa Zezulky

1) Název náboženské společnosti:

Společenství Josefa Zezulky.

2) Poslání náboženské společnosti a základní články její víry:

Poslání:

Společenství Josefa Zezulky je náboženská společnost nového typu pracující ku prospěchu celé biosféry. Náboženská společnost a její duchovní učení vychází z díla přinašeče Josefa Zezulky (narodil se 30.3.1912 v Brně – zemřel 13.12.1992 v Praze), zakladatele biotroniky a tvůrce filosofie Bytí, tj. náboženské nauky nového typu. Společenství Josefa Zezulky si klade za cíl předkládat a objasňovat novodobou náboženskou nauku životní filosofii Bytí a biotroniku tak, jak je přijal a předložil přinašeč Josef Zezulka, a uskutečnit a naplnit tak jeho odkaz.

Posláním náboženské společnosti je naplnit svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání šířením, praktickým naplňováním a uskutečňováním náboženské nauky nového typu přinesené Josefem Zezulkou, a sice bohoslužbou, vyučováním, vzděláváním, náboženskými úkony, duchovní službou a ostatními vhodnými formami.

Počátky společenství spadají do období, kdy došlo k duchovnímu probuzení přinašeče duchovní nauky Josefa Zezulky, tedy do období po roce 1945. Krátce poté začínají duchovní setkávání duchovních skupin. V rámci přednášek, setkávání a dalších akcí Duchovní univerzity Bytí je novodobá náboženská nauka - filosofie Bytí a biotronika -, předkládána již po mnoho let, od roku 1994, Tomášem Pfeifferem, žákem a jediným pověřeným pokračovatelem přinašeče J. Zezulky. Pravidelnou součástí duchovních setkávání je duchovní obřad, požehnání představitelem náboženské nauky sanátorem. Tradičním vyvrcholením celoročních duchovních akcí je každoroční duchovní pouť na horu Říp v den otevřeného nebe 30.3., který je náboženskou společností považován za nejvyšší duchovní svátek v roce. Duchovní pouť s velkým množstvím poutníků se koná již od roku 1995. Součástí dne otevřeného nebe je duchovní obřad, modlitba a požehnání sanátorem všem přítomným a všemu co jest i co není. Pravidelnou částí duchovního obřadu bývá žehnání manželským párům a křest nově narozených dětí.

.

Hledáme životní pravdu, smysl života toho celého dění, které je kolem nás i v nás. Hledáme co nejvíce vyčerpávající odpověď na starou otázku lidstva po celém bytí. Oprostěme se ode všeho, co dosud víme, a pokusme se začít znovu, z jiné strany, jinou cestou a pod novým dobovým vlivem, který přináší právě nastupující éra souhvězdí Vodnáře.

Základní články duchovní nauky:

Čl. I

1. Zakladatel novodobé náboženské nauky přinašeč Josef Zezulka se narodil 30.3.1912 v Brně, žil a pracoval v Praze. V roce 1945 na Velikonoce, bylo mu 33 let, se jeho život náhle změnil. Zažívá mimořádný stav jako rozevřeného vědomí. Říká: „Jako bych si vzpomněl na něco, co jsem již věděl a co jsem zapomněl.“ Dostává dva dary. Dar ducha, tedy znát pravdu životního zákona přímo bez učení a prostředníků, a dar léčby. Výsledkem jeho daru ducha je životní filosofie Bytí a její součást biotronika, tj. novodobé náboženské učení odpovídající nastupující éře Vodnáře.

2. Životu J. Zezulky je věnováno dílo: Tomáš Pfeiffer: *Život přinašeče*, vydáno k 100letému výročí narození v roce 2012, ISBN 978-80-85238-60-0, nakladatelství Tomáš Pfeiffer, Dimenze 2+2 Praha, Soukenická 21, Praha 1.

3. Stěžejním duchovním dílem přinašeče Josefa Zezulky, z něhož vychází učení náboženské společnosti Společenství Josefa Zezulky, je:

Bytí - životní filosofie, poslední vydání v roce 2012, ISBN: 978-80-85238-85-3.

Dalšími významnými díly J.Z. jsou zejména:

Přednášky I, poslední vydání v roce 2014, ISBN: 978-80-85238-45-7,

Přednášky II, vydáno v roce 2014, ISBN: 978-80-85238-44-0,

Odpovědi 1976-1982, vydáno v roce 2014, ISBN: 978-80-85238-46-4,

Díla byla vydána nakladatelstvím: Tomáš Pfeiffer, Dimenze 2+2 Praha, Soukenická 21, Praha 1.

Čl. II

Zásady duchovní cesty:

1. Jednota je v rovnováze. Chápej veškerou zákonitost v rovnováze, buď v ní a stávej se jí.
2. Cesta je jen jedna – měnit sebe.
3. Nestačí vědět, musíš zažít a zaujmout jiný postoj ke všemu z vlastní změny.
4. Nebuď domýšlivý na své lidské zrození. Jsi jedním z tvorů vývojově teprve uprostřed.
5. Cena života – každého života - je stejná. V životě se musíš bránit, ale nesmíš útočit. Nevytvářej nikdy zlo.
6. Nesmíš se pouze ukáznit, pochopením musíš vytvořit vlastní vnitřní změnu.
7. Nestačí být jenom dobrým, osud by tě zlomil v příštím životě.
8. Duchovně vyspělý člověk ví, že je zde proto, aby v Tvůrčím díle sloužil, ne aby ovládal.
9. Poznávej vlivovou oblast svoji i okolních přátel. Nerozvířej svoje srdce negativním vlivům.
10. Cti ducha, který je bytím, a duši, která je životem. Ochraňuj je vždy a všude. Jdi za pravdou – duch a nezabíjej – duše.
11. Cti všechny základní nauky, protože jsou pravdivé. Odstraňuj z nich lidské nepochopení, které je deformovalo. Pomáhej vytvářet jednotu pravdivého myšlení a postoje, to je jednotné učení.

Čl. III

Podstata – je základní bezčasové a bezrozměrné bytí – původní základ, ze kterého vše vzešlo. Je nejvyšším pojmem a východiskem toho, co chápeme jako realitu, i toho, co pro nás zatím reálné není, co se vymyká smyslovému chápání.

Je nekonečná a věčná Podstata. Stálá a neměnná, ze které vše, co jest, vzešlo. Je homogenní základní myšlenka, základní bytí, základní a jednotný pojem „Jsem“. Můžeme se ve velké skromnosti a pokoře přiblížit svým chápáním k věčné a velké Podstatě, po jejímž poměrném poznání toužilo lidstvo ve všech svých velkých kulturách. Každá kultura ji pojmenovala svým slovem, které přeloženo do naší řeči znamenalo „Bůh“. Jenom pojem této Podstaty se v různých dobách a kulturách lišil. Podle vlivu doby, dokonalosti kultury a vývojové vyspělosti byl i tento pojem různý.

Z Podstaty vzešlo **Tvůrčí dílo**, které je v základě tímž jako Podstata, ale je to pouze její omezená část. Ta se od Podstaty oddělila a vytvořila to, co svými smysly chápeme, - vidíme, hmatáme, slyšíme, chutnáme, čicháme. Tvůrčí dílo vzniklo dělením oddělené části Podstaty. Z ní povstala hmota, duch i vitální síly čili duše. Hmota, duch i vitalita vykryštalizovaly do čtyř základních prvků. Tomuto charakteristickému dění a dělení říkám

Tvůrčí čtyřka. Ta je představována čtyřmi tvůrčími principy, které jsou : dostředivost, odstředivost, žár a chlad. Z Podstaty vytvořily hmotu, ducha a vitalitu (duši).

Duch při tvůrčím dělení podstatné části tvoří protipól ke hmotě. Je povahy myšlenkové. Z počátku jako anorganický duch stojí separátně mimo hmotu, později, když na planetě vznikají vhodné podmínky, spojuje se jeho malá část s hmotou a jeho převážná část zůstává anorganickou. Je to analogické s jeho protipólem, hmotou, kde se také jen malá část hmoty naší planety přetváří na organickou, a převážná část zůstává anorganickou. Ze spojení hmotné a duchovní části vzniká

Bytost. Ta je z počátku velmi primitivní a můžeme jí říkat třeba „virus“. Postupem času se přetěluje do vyšších a stále vyšších vývojových druhů a tím se zdokonaluje. Z počátku se přetěluje v rostlinných životech, později přechází do živočichů a tak postupně výš a výše až do člověka a přes řadu lidských vtělení bude v budoucnu postupovat vývojem dále, do stále vyšších vývojových druhů. Bytost je v jedné části života vtělená, ve druhé nevtělená. Část svého života žije v těle, které jednou odkládá. My říkáme, že tvor zemřel, uhynul. Bytost odkládá své nevyhovující tělo a žije druhou část svého života bez těla, než se znovu přetěluje do nového hmotného života. Bytost je složena z hmotné a duchovní, jinak řečeno „psychické“ části. Hmotnou i duchovní část prochází

Duše, která je jejich vitální, – životní,- silou. Anorganická hmota i anorganický duch mají každý svůj vlastní život, životní sílu – duši. Když se spojuje hmota a duch a vytváří tak vtělenou bytost, spojují se i oba duševní proudy a vytvářejí organickou duši neboli vitální sílu – biologickou sílu – bioenergii. Ta je součástí bytosti, je jejím životem. Bytost má své

Vědomí, je si vědoma svého bytí a toto vědomí postupem vývoje rozšiřuje a zkvalitňuje. Bytost prochází od nejmenšího elementárního útvaru k vyšším a vyšším tvorům. Vzrůstá, žije a této bytosti říkám

Vnitřní bytost nebo také hluboká bytost a jejímu vědomí říkám

Podvědomí nebo také „hluboké vědomí“. V něm je uložena paměť na minulé životy, obyčejně alespoň na ty nedávné, poslední. Vnitřní bytost žije mnoha a mnoha životy, asi tak, jako člověk žije mnoho a mnoho dnů od narození do smrti. Tomu každému jednotlivému životu říkám

Specifický život. To je ten, který např. žiješ nyní ty, čtenáři těchto řádků, od svého narození až do tohoto okamžiku. Předchozí život si asi nepamatuješ a budoucí si teprve připravuješ svými nynějšími činy a svým postojem vůči všemu a všem. To proto, že tvůj postoj i tvé činy se neztrácejí, ale odrážejí se. Tomu dění říkám

Zákon odrazu. Snad je to ten zákon, kterému Indové říkají Karma. Je to zákon, který je nezrušitelný a absolutně spravedlivý. Svými činy a svým postojem k životu dokazuje člověk, jaký je. Jeho činění se odráží a vybírá mu jeho budoucí osud ve velké paletě osudů Tvůrčího

díla. V tom bude žít svůj další, specifický život. Tento život, který nyní žijeme, připravili jsme si v minulém životě za činnosti zákona odrazu. A aby náš příští specifický život byl lepší – abychom rychleji a lépe se dostávali ke svému cíli, aby odpadly životní útrapy a lidské bolesti, aby člověk byl ve svých životech šťasten a spokojen, za tím účelem bude psáno dále.

Čl. IV

1. To, čemu říkáme duchovní cesta, je normální a životně zákonitý vývoj živé bytosti. Celé Tvůrčí dílo, které nás obklopuje, a do kterého jsme osudově vsazeni, i my sami, i každá jiná živá bytost, to vše se v postupu času vyvinulo a dále vyvíjí.

2. Bytost se vyvíjí neustálým přetělováním. Od nižších tvorů k vyšším. Proto má mít každý snahu po poznání životní a věčné pravdy, po poznání života a jeho zákonitostí, aby pochopil, aby byl kladnou složkou Tvůrčího díla, aby pomohl svému vlastnímu vývoji, usnadnil si ho a přinesl jen dobré svým příštím životům i všemu okolí.

3. Každá bytost, pokud je právě zrozena v těle, skládá se z těla, psychické části a z vitální části. Jak se vyvíjí ve své psychické složce (můžeme též říkat v duchu), tak se současně vyvíjí tělesně i vitálně. Její psychická forma se mění, roste a zkvalitňuje se a bytost tak postupuje ve vývojových zoologických druzích od nepatrného elementáru k vyšším a vyšším druhům až k člověku, a v budoucím čase bude postupovat dále od člověka k vyšším tvorům, protože vývoj se nezastavuje.

Čl. V

1. Nepoznaný člověk, který svým životním postojem jenom ubližuje okolí a jiným nižším tvorům, se ve vývoji zdržuje a škodí si tím, že se musí přerazovat do nižších tvorů, aby pochopil a do hloubky své vnitřní bytosti dostal poznání svých špatných činů a vytvořeného zla. Jestliže budu tvořit zlo, tvořím ho proti sobě. Když tohle lidé pochopí, pak bude na světě ráj. Potom bude to, co bylo slibováno, ale co si lidé sami kazí. To je smysl duchovní cesty, vyplývající z poznání smyslu života.

2. Kdyby si člověk uvědomil, že smysl jeho života, který teď žije, je ten, aby tady něčemu sloužil, tak by se žilo jinak. Na prvním místě by nebyl každý já, ale na prvním místě by byl zájem celku. To je náboženství budoucnosti.

Čl. VI

Co je to tedy ta cesta? Cesta vzhůru znamená měnit sebe, měnit svůj názor, svůj postoj ke všemu, protože máme-li jednat, tak musíme také jednat z určité své pozice, ono to jinak nejde. Nemohu vám dát tu cestu přímo do vědomí. Mohu vám jen o ní říkat, poukazovat na ni a dát vám návody jak, ale vy si už musíte sami vytvořit svoji cestu. Poněvadž kdyby měl někdo jiný za vás něco dělat, tak to byste daleko nedošli. To byste jen věřili nebo reprodukovali něco, a to je málo.

Čl. VII

Nechtěj jenom věřit. Víra, to je jenom jeden pól a ten druhý je vědění. Dohromady a v rovnováze tvoří zákon poznání. Poznávěj zákonitosti, buď kritický a budeš blíže pravdě. Duchovní vývojová cesta je jen jedna: měnit sebe, svůj názor, svůj postoj k životu a všemu

živému. - Nikdy jiná nebyla a nebude. Aby ses mohl správně měnit, musíš pravdivě poznávat a také poznávané správně hodnotit, abys nevzal poškozené. Pak nebudeš odkázán na slepou víru, ale budeš vědět. Pravda je jen jedna a cesta k ní je možná.

Čl. VIII

Važ si každé základní filosofické moudrosti. Člověku bylo již mnoho zjeveno. Lidstvu byly dány již velké pravdy. Chyba je jenom v tom, že je lidé nedovedli vždy plně a čistě přijmout, a také v tom, že je přenášením do dalších generací více-méně deformovali. Někdy byly dány prostě, jindy v krásné básnické formě a obsahují plno vědních pravd, ale i nežádoucí lidské nánosy. Vše zvaž svojí kritikou, logikou, poznanou souvztažností a analogií. Jasně a logické podrž, buď poznanému věrný a jiným předávej a dále objasňuj.

Čl. IX

1. Všichni tvorové jsme si rovni. Nikdo není cennější než druhý. Kdo je dnes vyspělý, byl v minulosti malý. Kdo je dnes malý, je v budoucnu vyspělý. Jsme jenom svým vývojovým rozměrem položení do jiného času, ale naše cena v Tvůrčím díle je stejná. Proto cti každého člověka, ať je třeba primitivní a nekulturní, protože stejně velká cena jako v tobě je i v něm.

2. Cti i každého jiného tvora, třeba sebenížšího (na nižším vývojovém stupni), protože je stejně cenný jako ty. Právě proto, že jsi již na lidském vývojovém stupni, máš pochopit, že jsi zde proto, abys v Tvůrčím díle sloužil, a né panoval. Budeš-li sloužit jiným, budeš sloužit sobě. Protože v dalším hlubším pochopení poznáš, že vlastně Ty jsi vše.

Čl. X

1. Až pochopíš sám sebe jako nedílnou součást všeho, tj. vesmírných i nadvesmírných forem, pak se ti rozevře plně pochopení smyslu života, a to je smyslem i účelem duchovního snažení. Pak pochopíš, že na prvním místě tvého životního zájmu má být každý druhý tvor (nejenom člověk) a pak teprve ty sám. Pak se staneš služebníkem, který bude pracovat na všem kladném v Tvůrčím díle, a nebudeš chtít být vládcem nad nižšími.

2. Smysl našeho života není v tom, abychom ho prošli od narození do smrti jenom ve snaze o svoji existenci. Pochopíme-li správně duchovní zákonitosti, podstatu i cíl, pak pochopíme i smysl života a celkového bytí. Aby se tak stalo, k tomu směřuje vše, co zde bylo napsáno. Pro dokonalejší pochopení bytí, které je základem, pamatuj na souvztažnost všeho se vším. Za vším je základní myšlenka Tvůrčího díla, která se jen projevuje do různých životních oblastí a podle nich se nám pak jeví.

Čl. XI

Člověk se nalézá právě uprostřed vývojové etapy, kde poprvé jsme dostali možnost rozhodovat o svém vývoji aktivně, mimo zákon odrazu. V objevování velkých životních pravd procházíme mnoha lidskými vtěleními a při určitém vyspění pocítujeme své bratrství a posléze soubyttnost se vším. V chápání velké centrální myšlenky rozšiřuje se naše Jsem na vše, co jest, a pocit soubyttnosti nám ukazuje, že jakákoliv nedokonalost v Tvůrčím díle je moje (každého) nedokonalost, ať je kdekoliv a kdykoliv. To je hybná síla, která ve vyšším pochopení nutí pomáhat k probuzení právě tohoto vyššího pochopení také u druhých. Pod

jeho vlivem se pak vše napravuje. Člověk má už jen vůči sobě samému povinnost hledat pravdu životních zákonů a smysl života.

Čl. XII

Náš primární úkol a hlavní smysl života není tedy v tom, abychom šli vývojovou cestou vzhůru, ale abychom byli dobrou a co možno nejlepší doplňující složkou Tvůrčího díla. Náš vlastní vývoj nemůžeme stavět na prvé místo, protože v bezčasovosti není žádný pohyb od nedokonalého k dokonalému. Tam stále vše je. Nešli jsme do Tvůrčího díla proto, abychom šli cestou vzhůru, šli jsme sem, abychom byli kladnou složkou, a naše cesta vzhůru vyplývá z tohoto úkolu, který jsme na sebe vzali tím, že doplňujeme život. Být kladnou složkou Tvůrčího díla měl by být náš cíl.

3) Sídlo náboženské společnosti na území České republiky:

Praha 1, Nové Město, Soukenická 1190/21, PSČ 110 00.

4) Statutární orgán:

4.1. Statutárním orgánem je sanátor. Sanátor řídí Společenství Josefa Zezulky, je oprávněn jednat jménem náboženské společnosti ve všech záležitostech samostatně, je oprávněn podávat návrhy podle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech, ve znění pozdějších předpisů.

4.2. Sanátor vykonává funkci doživotně, až nastane čas během svého života jmenuje písemně dalšího sanátora s uvedením data účinnosti jmenování a předává mu funkci. Sanátor se může písemně vzdát funkce, pokud ze závažných zdravotních důvodů není schopen plnit svoje povinnosti.

4.3. Pokud sanátor, aniž by předtím písemně jmenoval nového sanátora, se vzdá funkce dle odst. 4.2. tohoto článku, zemře nebo ze závažných zdravotních důvodů není schopen funkci vykonávat vůbec, nového sanátora zvolí tříčlenná rada k tomuto účelu zvolená koordinátory územních společenství.

4.4. Sanátorem, který byl pověřen k vedení nauky zakladatelem náboženské nauky přinašečem Josefem Zezulkou, je Tomáš Pfeiffer, nar. 30.8.1953, s trvalým bydlištěm

5) Osobní údaje členů statutárního orgánu:

Sanátorem je Tomáš Pfeiffer, nar. 30.8.1953, s trvalým bydlištěm

6) Organizační struktura náboženské společnosti:

6.1. Náboženská společnost je budována na územním principu a člení se na jednotlivé organizační jednotky. Organizační jednotky nemají právní osobnost, žádná organizační jednotka nebude evidována jako právnická osoba.

6.2. Jednotlivé organizační jednotky:

- spolupracují při společném budování duchovního života náboženské společnosti,
- organizačně zajišťují duchovní setkávání, vzdělávání, výuku a duchovní službu v dané oblasti,
- dle zájmu místních návštěvníků duchovních akcí koordinují množství aktivit v dané oblasti,
- dle pokynů statutárního orgánu plní další úkoly a zajišťují poslání náboženské společnosti ve vymezeném územním obvodu.

6.3. Organizačními jednotkami jsou:

- územní společenství,
- místní společenství,
- valná hromada.

6.4. Územní společenství.

Náboženská společnost má pět územních společenství s vymezeným územním obvodem v rámci České republiky. Centra územních společenství jsou v Praze, Plzni, Českých Budějovicích, Brně, Ostravě. Činnost územního společenství má na starosti koordinátor územního společenství, kterého písemně jmenuje a odvolává statutární orgán náboženské společnosti. Délka funkčního období není stanovena. Pokud je koordinátor odvolán nebo pokud se vzdá funkce, zemře nebo v důsledku zdravotní neschopnosti není schopen plnit svoje povinnosti, statutární orgán náboženské společnosti jmenuje nového koordinátora.

6.5. Místní společenství.

Územní společenství je tvořeno místními společenstvími v daném územním obvodu s teritoriálně vymezeným územím. Činnost místního společenství má na starosti koordinátor místního společenství, kterého písemně či ústně dle místních zvyklostí jmenuje a odvolává koordinátor územního společenství pro daný územní obvod. Délka funkčního období není stanovena. Pokud je koordinátor odvolán nebo pokud se vzdá funkce, zemře nebo v důsledku zdravotní neschopnosti není schopen plnit svoje povinnosti, koordinátor územního společenství jmenuje nového koordinátora místního společenství.

6.6. Valnou hromadu tvoří koordinátoři jednotlivých územních společenství. V působnosti valné hromady je:

- volit a odvolávat revizora náboženské společnosti,
- koordinovat organizační činnosti jednotlivých organizačních jednotek náboženské společnosti,
- projednávat a navrhopvat plán vzdělávacích, výukových a dalších duchovních aktivit a duchovních služeb pro jednotlivá územní společenství a pro jednotlivá místní společenství,
- projednávat požadavky místních společenství na druh a množství duchovních aktivit a obřadů na další období.

6.7. Valná hromada je usnášení schopná, je-li přítomna nadpoloviční většina jejích členů. K přijetí usnesení valné hromady je potřeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů.

6.8. Kontrolním orgánem náboženské společnosti je revizor, který vykonává kontrolu finanční a hospodářské činnosti náboženské společnosti. Funkční období revizora je 5 let. Revizor je volen a odvoláván valnou hromadou koordinátorů územních společenství. Pokud je revizor odvolán nebo pokud se vzdá funkce, zemře nebo v důsledku zdravotní neschopnosti není schopen plnit svoje povinnosti, valná hromada zvolí nového revizora.

6.9. Společenství Josefa Zezulky může dále na základě rozhodnutí statutárního orgánu vytvářet podle potřeby jednotlivé sekce jako poradní orgány sanátora a koordinátorů územních společenství.

6.10. Evidované právnické osoby dle zákona č. 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech, ve znění pozdějších předpisů.

Za účelem naplňování poslání náboženské společnosti, tj. naplnit svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání šířením, praktickým naplňováním a uskutečňováním náboženské nauky nového typu přinesené Josefem Zezulkou, a sice bohoslužbou, vyučováním, vzděláváním, náboženskými úkony, duchovní službou a ostatními vhodnými formami, je Společenství Josefa Zezulky oprávněno zřizovat instituce ve formě evidovaných právnických osob dle zákona o církvích a náboženských společnostech.

K evidenci jako právnické osoby podle zákona o církvích a náboženských společnostech Společenství Josefa Zezulky navrhuje právnické osoby:

- Biotronika Josefa Zezulky,
- Sanátor – svaz biotroniků Josefa Zezulky,
- vzdělávací instituce.

6.10.1. Biotronika Josefa Zezulky.

Poslání: Náboženskými duchovními obřady, duchovními setkáváními, duchovní službou, modlitbou za uzdravení, biotronickým duchovním působením, mší, péčí o duchovní život, osvětou, edukační činností, duchovní pomocí a ostatními duchovními úkony napomáhat potřebným při oslabeních způsobených bioenergetickou nedostatečností.

Zakládání a rušení: Listinou vydanou statutárním orgánem náboženské společnosti Společenství Josefa Zezulky.

Statutární orgán: Statutárním orgánem je sanátor jmenovaný a odvolávaný statutárním orgánem Společenství Josefa Zezulky. Délka funkčního období sanátora se nestanoví.

V případě zániku evidované právnické osoby je právním nástupcem vždy náboženská společnost Společenství Josefa Zezulky.

6.10.2. Sanátor – svaz biotroniků Josefa Zezulky.

Poslání: Sanátor – svaz biotroniků Josefa Zezulky je profesní organizací biotroniků Josefa Zezulky, jeho poslání je sdružovat, školit, vzdělávat a ustavovat do praxe adepty v biotronice Josefa Zezulky, garantovat odbornost biotroniků ustavených v biotronice Josefa Zezulky, navazujíc tak na činnost organizace SANÁTOR – svaz biotroniků, vzniklé dne 13.5.1991. Posláním je též náboženskými duchovními obřady, duchovní službou, modlitbou za uzdravení, biotronickým duchovním působením, mší, péčí o duchovní život, duchovní pomocí a ostatními duchovními úkony napomáhat potřebným při oslabeních způsobených bioenergetickou nedostatečností.

Zakládání a rušení: Listinou vydanou statutárním orgánem náboženské společnosti Společenství Josefa Zezulky.

Statutární orgán: Statutárním orgánem je sanátor jmenovaný a odvolávaný statutárním orgánem Společenství Josefa Zezulky. Délka funkčního období sanátora se nestanoví.

V případě zániku evidované právnické osoby je právním nástupcem vždy náboženská společnost Společenství Josefa Zezulky.

6.10.3. Vzdělávací instituce.

Poslání: Konat náboženské duchovní obřady, péči o duchovní život, duchovní pomoc a duchovní osvětou, vzdělávání, přednášky, šíření duchovní nauky a ostatní duchovní a osvětové úkony v souladu se základním dokumentem.

Zakládání a rušení: Listinou vydanou statutárním orgánem náboženské společnosti Společenství Josefa Zezulky.

Statutární orgán: Statutárním orgánem je rektor jmenovaný a odvolávaný statutárním orgánem Společenství Josefa Zezulky. Délka funkčního období rektora se nestanoví. Funkce rektora je neslučitelná s funkcí revizora.

V případě zániku evidované právnické osoby je právním nástupcem vždy náboženská společnost Společenství Josefa Zezulky.

6.11. Vzdělávání v náboženské nauce je organizováno v duchovním vzdělávacím systému nazvaném Duchovní univerzita Bytí, zkratka DUB, který byl založen žákem a pověřeným pokračovatelem zakladatele náboženské nauky Josefa Zzulky sanátorem Tomášem Pfeifferem dne 30. 3. 1994. Slavnostní zahájení Duchovní univerzity Bytí se konalo téhož dne, 30. 3. 1994, na duchovním setkání v Obecním domě v Praze.

Duchovní univerzita Bytí není právnickou osobou. Duchovní univerzita Bytí je duchovním vzdělávacím systémem Společenství Josefa Zzulky ustaveným ku prospěchu současných i budoucích generací života, v rámci kterého je veřejnosti předkládána náboženská nauka životní filosofie Bytí a její součást biotronika Josefa Zzulky.

7) Způsob ustavování a odvolávání duchovních a seznam v náboženské společnosti používaných označení duchovních:

7.1. Za duchovního je ustaven sanátor. Jiná označení a osoby duchovních nejsou v náboženské společnosti ustavena.

7.2. Sanátorem je Tomáš Pfeiffer, nar. 30.8.1953, s trvalým bydlištěm žák a zakladatelem nauky J. Zzulkou jediný pověřený pokračovatel. Tomáš Pfeiffer byl zakladatelem nauky přinašečem Josefem Zzulkou vzdělán a připraven ke svému úkolu a pověřen vedením nauky.

7.3. Sanátor vykonává funkci doživotně, až nastane čas během svého života jmenuje písemně dalšího sanátora s uvedením data účinnosti jmenování a předává mu funkci. Sanátor se může písemně vzdát funkce, pokud ze závažných zdravotních důvodů není schopen plnit svoje povinnosti.

7.4. Pokud sanátor, aniž by předtím písemně jmenoval nového sanátora, se písemně vzdá funkce dle odstavce 7.3. tohoto článku, zemře nebo ze závažných zdravotních důvodů není schopen funkci vykonávat vůbec, nového sanátora zvolí tříčlenná rada k tomuto účelu zvolená koordinátory územních společenství.

8) Způsob schvalování změn základního dokumentu:

Změny základního dokumentu a dokumentů přikládaných k základnímu dokumentu, vnitřní předpisy schvaluje statutární orgán Společenství Josefa Zzulky.

9) Začlenění náboženské společnosti do struktur náboženské společnosti mimo území České republiky:

Náboženská společnost není začleněna do struktury náboženské společnosti mimo území České republiky.

10) Zásady hospodaření náboženské společnosti:

Majetek je využíván v souladu s cíly a posláním náboženské společnosti. Příjmy tvoří zejména dobrovolné příspěvky fyzických a právnických osob, úroky z vkladů, dary a dědictví, sbírky, půjčky a úvěry, dotace.

11) Způsob naložení s likvidačním zůstatkem, který vyplyne z likvidace náboženské společnosti:

Náboženská společnost může zaniknout, sloučit nebo spojit se pouze na základě rozhodnutí statutárního orgánu. Likvidační zůstatek bude převeden na náboženskou společnost nebo církev uvedenou v rozhodnutí statutárního orgánu.

12) Práva a povinnosti osob hlásících se k náboženské společnosti:

Na činnosti Společenství Josefa Zezulky se podílí každý jeho člen dle svých schopností, možností a vůle. Každý člen je odpovědný Bohu, sanátoru a svému svědomí.

Společenství Josefa Zezulky
Tomáš Pfeiffer
sanátor
žák a pověřený pokračovatel Josefa Zezulky